Evelyn Stewart Murra

PPICE THREE-PENCE.

Blair 3

THE

GAELIC PREACHER,

AND

SCRIPTURE INTERPRETER:

CONDUCTED BY

DR. DEWAR, GLASGOW;

WITH THE ASSISTANCE OF

DISTINGUISHED CELTIC SCHOLARS, AND EMINENT DIVINES.

No. IV. August, 1829.

SEARMONAICHIBH AN SOISGEUL DO GACH DUIL.—MARC.

GLASGOW:
PRINTED BY D. MACLURE & CO. ARGYLE STREET,
AND SOLD BY
MAURICE OGLE, WILSON STREET;
W. BLACKWOOD, AND MACLACHLAN & STEWART,
EDINBURGH.

1829.

SEARMOIN IV.

AN GEATA CUMHANN.

LUC. xiii. 23, 24.

" An sin thubhairt neach àraidh ris, A Thighearn, an tearc iad a shaorar? Agus thubhairt esan riu, Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhann ; oir a ta mi ag ràdh ribh, gu'n iarr moran dol a stigh, agus nach urrainn iad."

THA slighe na slainte air a coimeas ri geata cumhann, chum a leigeadh ris, cho duilich 'sa tha e imeachd oirre, agus na h-oidheirpean a dh'fheumar a thoirt a chum ruigheachd gu crìch. Feumaidh e, tha fios againn, bhi 'na ni duilich dol a stigh air a gheata so, do bhrigh gur tearc' iad tha dol a stigh air, an coimeas riu-san nach 'eil. Tha gach ni annainn, agus mu'n cuairt duinn, gar dian-iomain air aghaidh air an t-slighe leathain ; tha na h-uilc a ta anns an t-saoghal, ana-miann na feòla, agus ana-miann na sùl, agus uabhar na beatha ; tha an leisg agus an neo-shunnt sin ann an nithibh spioradail, agus ann an cleachdadh nam meadhonan gràis a dh'òrduich Dia, o nach eil a h-aon againn saor ; tha a leithid do chlaonadh 'nar nàdur an déigh buannachd agus cliu shaoghalta, agus sàsachadh na colladh, is nach aobhar iongantais gu'm bheil sinn 'ga mhothachadh 'na ni duilich dol a stigh air a' gheata chumhann. Tha iad so agus iomadh cùis bhachdaidh 'eile anns an rathad; agus air an aobhar sin feumar spàirn a dheanamh gu dìchiollach gu dol a stigh. 'Sa cheud àite, bheir mi fa'near am modh air am bheil sibh ri ùmhlachd a thoirt do'n àithne so, no, am briathraibh eile, ainmichidh mi seoladh no dhà a dh'fhaodas a bhi feumail a chum 'ur treorachadh gu géill a thoirt dh' i; agus anns an dàra àite, cuiridh mi fa'r comhair beagan do nithe gu'r brosnachadh gu ùmhlachd gu'n mhoille. Tha mi toirt fa'-near ma ta.

I. Gu feum sibh a chum géill a thoirt a dh' àithne a Chinn-teagaisg, cruaidh dhìchioll a dheanamh gu mion-eolas fhaotainn air slighe na slàinte. Tha mi a' sparradh a' ni so air 'ur n-aire, a chionn gu bheil fios agam co pailt 's a tha aineolas agus beachdan mearachdach a thaobh na nithe a bhuineas d'ar sìth shiorruidh; agus cho ealamh 'sa tha mìlteann air iad féin a thoileachadh leis na beachdan agus na barailean a thuit tighinn nan rathad. 'S fior nach 'eil eòlas slàinteil duilich r'a thuigsinn; cha 'neil e os ceann comas breithneachaidh a h-aon againn, tha 'am focal am fagus duit ann ad bheul, agus ann ad chridhe; 'se sin focal a chreidimh a tha sinne a' searmonachadh; ma dh' aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann ad chridhe gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu. Ach furasd agus soruigheachd air mar tha an t-eòlas so, tha na mìltean, bochd agus beartach, gu toileach as eug'ais. 'S áill leosan a tha bochd a bhi smuaineachadh gu'n dean dìth ùine agus cothrom an leithsgeul a ghabhail air son an aineolais, mu theagasgaibh na beatha maireannaich; agus tha 'mhuinntir bheartach deas gu bhi cuir gliocas an t-saoghail ann an àite nam briathran leis am feud iad a bhi air an tearnadh. Cha 'neil neach air bith a 's urrainn a bhi ni's mò as eugais eòlais Dhe agus a mhic Iosa Criosd, na iadsan a tha smuainteachadh gu'm bheil iad cheana glic; agus cha'n-eil neach a 's urrainn a bhi ni 's doirbhe a thoirt gu mothachadh, agus a staid a dhearbhadh air, na esan a tha am beachd gu'm bheil e cheana a' faicinn. Nis, mo bhràithrean, cha n-urrainn sibh dol a stigh air a gheata chumhann,—cha n-urrainn sibh a bhi taitneach ann an làthair Dhe, gus am bi eòlas agaibh air a mhodh air am bheil a chàirdeas ri bhi air a shealbhachadh. Cha leòir fios a bhi agaibh gu bheil Dia agus Slànuighear ann,—gu bheil an t-anam neo-bhàsmhor, agus gu'm feum e bhi gu siorruidh truagh no gu siorruidh sonadh: ma 's àill leibh a bhi an seilbh air beatha, feumaidh sibh an ceart eòlas sin fhaotainn a dh' fhòillsich Dia a chum 'ur, n-atharachadh o dhorchadas gu solus, agus o chumhachd Shàtain gu Dia. Feumaidh sibh beachdachadh air Dia mar a tha e air a leige ris anns na scriopturaibh, mar Dhia maith agus naomh, ni 's glaine suilean na gu'n amhairc e air aingidheachd ;—feumaidh sibh oidheirp a thoirt cha 'n e a mhain lìtir an lagh a thuigsinn, ach fharsuingeachd agus a spioradalachd, mar tha e a' ruigheachd gu smuaintibh agus rùnaibh a chridhe ; feumaidh sibh smuainteachadh air àireamh 'ar peacanna anntromaichte an aghaidh an De d'am bheil sibh ri cùnntas a thabhairt ; feumaidh sibh, cha 'ne a mhain fhaicinn, ach a gheurmhothachadh gur staid cionta 'ur staid mar pheacaich, gu'm bheil sibh 'n ur coimhich do Dhia, agus buailteach d' a chorruich ; agus feumaidh sibh stri ri bhi tuigsinn gu soilleir nach ann o oibribh fìreantachd a 's urrainn sibhse a dheanamh, ach o ghràs saibhir Dhe tre iobairt ar Tighearn Iosa, a tha 'ur saorsa o chionta agus o pheanas a' sruthadh ;—agus feumaidh sibh a ghnà a chumail 'n ur cuimhne gur h-ann a mhain trid gràis an Spioraid Naoimh, a tha air a ghealltainn dhoibhsan a dh' iarras e, is urrainn 'ur cridheachan a bhi gu h-éifeachdach air an tionndadh gu Dia. Cha mheas sibh 'ur saothair tuille as mòr a chum an t-eòlas so fhaotainn ma tha sibh da rìreadh a' creidsinn luachmhoireachd nam beannachdan a tha ceangailte ris, agus ma chuimhnicheas sibh nach seilbhich sibh a bheatha mhaireannach as eugais, agus ged' a shaoileas sibh gu bheil an t-eólas so furasd r'a fhaotainn leigibh leam innseadh dhuibh gum faod sibh a bhi air 'ur meas glic 's a bhi gidheadh as eug'ais; feudaidh sibh a bhi a' sìor-fhoghlum, agus gun chomas gu bràth teachd chum eòlas na fìrinn. " Ma tha ar soisgeul-ne folaichte, is ann dhoibh-san a tha caillte a tha e folaichte; anns an do dhall dia an t-saoghail so inntinn na dream nach'eil 'nan creidich, air eagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghlormhoir Chriosd, neach a's e iomhaigh Dhe." Tha mi toirt fa'near,

II. Gur h-eiginn dhuibh, a chum umhlachd a thoirt do'n àithne 's a' cheann-teagaisg, an t-eadar-dhealachadh a th' eadar staid gràis agus staid peacaidh a chumail a ghnà fa'r comhair. Tha an t-eadar-dhealachadh so air a chumail a mach le briathraibh ar Tighearna,—leis an spàirn a tha e ag iarraidh a dheanamh, agus an dà shlighe a tha e ag ainmeachadh. Nis, is còir an t-eadar-dhealachadh so bhi a ghnà air a chuimhneachadh, agus an ni anns am bheil e a' co-sheasamh bhi air a thuigsinn. Agus cha leòir 'sa chùis so fios a bhi againn gu'm bheil gach duine 'na pheacach, agus gu'n d'thàinig Iosa Criosd a nuas o neamh, 's gu'n do leig e sìos a bheatha chum esan a chreideadh ann a thearnadh, agus gu'm faigh gach neach a ghabhas aithreachas agus a bheir gèill da seilbh air na h-uile beannachd agus tiodhlacadh tha a' sruthadh o bhàs.

Bu chòir dhuinn fios a bhi againn mu'n staid pheacaidh so 's am bheil na h-uile a thaobh nàduir, agus anns am bheil mòran a' buanachadh a bhaisteadh ann an ainm Iosa, gur staid i anns am bheil sàimh agus onair an t-saoghail air an roighneachadh thar càirdeas agus glòir agus seirbheis De—gur staid i anns am bheil an cridhe air a ghnà thionndadh air falbh o Dhia, agus air a shuidheachadh air nithibh talmhaidh—gur staid i a tha gu tur a reir ana-mianna agus iartasan peacach crìdhe an duine—agus gur staid i o am bheil esan a mhàin comasach air ar saoradh a tha cumhachdach gu tearnadh, is urrainn le a ghràs ar n-atharachadh o rioghachd an dorchadais gu rioghachd an t-soluis agus na f ìreantachd. 'Se so staid na h-uile a thaobh nàduir, eadhon na muinntir sin a tha air an deanamh saor o pheacadh, 'sa tha 'nan seirbhisich do Dhia; oir bha iadsan mar an ceudna uair eiginn ea-ceillidh, eas-umhail, air seacharan, a' deanamh seirbhis do iomadh gnè do ana-miannaibh a' caitheadh am beatha ann am mi-rùn agus am farmad, fuath-thoillteannach, agus a' toirt fuath d'a chéile. Ach tha iad air an tur atharachdh o 'n chor so; tha iad air am f ìreanachadh, air an naomhachadh, agus air an ionnlaid an ainm an Tighearn Iosa agus tre Spiorad ar De-ne; agus cha 'n e a mhàin gu bheil beachdan agus fiosarachadh nuadh aca, ach tha iad ann an dàimhnuadh ri 'n Athair neamhaidh. Rinn gràs saor agus ard-uachdaranach an eadar-dhealachadh o mhuinntir eile; shaor e iad o chiont agus o chumhachd a pheacaidh; thug e dhoibh aithreachas a thaobh Dhe, agus creidimh a thaobh an Tighearn Iosa Criosd, agus shuidhich e iad 'nam measg-san do nach 'eil dìteadh sam bith, agus a chaidh seachad o bhàs gu beatha. Anns an staid ghràis agus naomh so tha fathast mòran do neo-iomlaineachd, ach tha aomadh nan aignidhean agus nan iart-asan a' dh' ionnsuidh Dhe; 'se bhi mealtainn a dheadh-ghean a chrìoch shonruichte a tha ghnà 'san amharc, agus tha na fior chreid'ich ag oidheirpeachadh a bhi beo dha mar a thigeadh d'a mhic agus d'a nigheanaibh, ann an dòchas còmhnuidh a ghabhail maille ris troimh 'n t-sior-ruidheachd. Tha iad air an cuartachadh air gach laimh le cunnartaibh agus le cùisibh-bacaidh, ach chaidh iad a steach air geata cumhann an iompachaidh; ghabh iad orra a chuing a tha so-iomchar agus an t-uallach a tha eutrom; agus 's e an oidheirp a bhi a' caith-eamh am beatha gach là tre chreidimh Mhic Dhe, a ghràdhaich iad agus a thug e fein air an son.

A nis, mo bhràithre, tha e feumail duibh eadar-dhealachadh an dà staid so a chumail an cuimhne; agus mar an ceudna, nach bi sibh air dol a stigh air a gheata chumhann, ge b'e air bith aidmheil agus cothrom a bhitheas agaibh, gus am bi sibh air ur n-atharrachadh o'n dara h-aon a dh' ionnsuidh an aoin eile. Feudaidh e bith nach bi a bheag do dhealachadh r'a fhaicinn eadar sibh fein agus muinntir dhiadhaidh, agus nach bi sibh a meas gu bheil 'ur mùgha staid cho fhad o chéile; ach bitheadh dearbh fhios agaibh gu 'm bheil fior eadar-dhealachadh ann,—eadar-dhealachadh nach dean am bàs ach a dhaighneachadh agus a leige ris ni 's soilleireadh. 'S ann le meur Dhe chaidh a chrioch a tharruing a tha sgarachdainn na muinntir a tha 'n staid peacaidh o'n mhuinntir a tha 'n staid gràis agus naomhachd; agus cia air bith co mòr 's a dh' fheudas i bhi air uairibh air a ceiltein leis a mhodh air am bheil na h-uile ann an tomhas eiginn air an co-measgadh san t-saoghal, tha i eadhon a nis fein gu soilleir air a leige ris anns na scriopturaibh, agus theid aire a thoirt dh' i leis a Bhreitheamh Shiorruidh air an latha mhòr sin air an sgar e na fìreana o na h-aingidh, mar a sgaras buachaill na caoirich o na gabhairibh. 'Si a cheist, ma ta, (agus, na 'm bitheadh am beachd ceart againn oirre, bu cheist chudthromach 'n ar sùilibhne i,) ciod an staid anns am bheil sinn. An ann an staid peacaidh, fuidh mhallachd an lagha, agus buailteach do pheanas siorruidh, no air ar deanamh réidh ri Dia tre iobairt a Mhic, a' giulan toradh aignidhean spioradail agus naomha, agus ag imeachd air ar n-aghaidh air an t-slighe chumhann a tha treòrachadh a chum beatha ? Iadsan a tha 'sa cheud staid, ged' robh iad air am baisteadh, agus a' sealbhachadh uile chothroman eaglais Chriosd, 's ged' ghabh iad orra fein uile sgéimh agus uile stuamachd aidmheil dhiadhaidh, theid iad gidheadh a dhìth gu siorruidh ; ach tha iadsan a tha san staid eile air an gleidheadh le cumhachd Dhe, agus buanaichidh iad gu crioch an creideamh, eadhon slàinte an anma. Tha mi toirt fa'near,

III. Gu feum sibh, a chum géill a thoirt do 'n àithne 'sa bhonn-teagaisg, oidheirp a thoirt air saorsa fhaotainn o bhur staid, 'n uair a gheibh sibh a mach gur h-ann an staid peacaidh a tha sibh,'s nach eil sibh fathast air'ur n-iompachadh. Ma làn-chreid sibh ciod e a bhi 'san staid so ;— fhad 'sa tha sibh innte gu 'm bheil sibh gràineil ann an sealladh Dhe ; gu 'm bheil 'ur n ùrnuighean agus 'ur moladh neo-thaitneach leis ; gu 'm bheil gach peacadh a chuir sibh riamh an gniomh 'na luidhe oirbh ; nach d' fhuair sibh, agus nach faidh gu siorruidh, fhad 'sa bhitheas sibh 'san staid so, am maitheanas saor agus siormhaireannach a tha air a dheònachadh do chreidich tre iobairt Chriosd ; nach 'eil sochairean coitchionn an fhreasdail ach ag ann-tromachadh 'ur peacaidh, agus 'g 'ur fàgail ni 's lugha leithsgeul ; na 'm bitheadh sibh a' creidsinn so uile, cia dian agus dùrachdach a dh' iarradh sibh a bhi air 'ur n-atharachadh o rioghachd an dorchadais gu rioghachd Mac gràdhach Dhe. Tha mi cìnnteach nach ruig mi leas comharan na staid so ainmeachadh. Am bheil fuath agaibh dhoibhsan a tha ag oidheirpeachadh Dia a thoileachadh, 's nach 'eil a' dol maille ris a mhòr-chuideachd a dheanamh uilc; agus am bi sibh ri sgeig agus ri fanoid orra; am bheil sibh a' gabhail tlachd ann an deanamh fanoid agus tarcuis air diadhachd, le bhi sior-aithris laigsinn na muintir a tha deanamh aidmheil dh'i? An ann o 'n t-saoghal a tha sibh a' faotainn ur sonais is mò, agus am bheil sibh a reir rian agus riaghailtean an t-saoghail a' dol an aghaidh àithne an Ti a thubhairt, Iarraibh air tùs rioghachd Dhe agus fhìreantachd? Am bheil co beag meas agaibh air ùghdaras Chriosd, agus air an t-sonas a gheall e d'a fhior luchd-leanmhuinn, is nach 'eil sibh a tabhairt géill do 'n ùghdaras so? Am bheil an diadhachd a' drùghadh air 'ur cridheachaibh, a' deanamh 'ur n-aignidhean agus 'ur n-iartasan spioradail? An gnà leibh strìocadh do gach peacadh gun aon oidheirp a thoirt air fhuathachadh agus a thréigsinn, ach a' ceadachadh dha a bhi a' riaghladh thairis oirbh? Am beag oirbh na h-earrannan sin de dh'fhocal Dhe a' s cruaidhe air a pheacadh air am bheil cion sonruichte agaibh, agus na Searmoinean a dh' innseas ciod a tha 'n 'ur cridhe, agus a rannsuicheas agus a rùisgeas a choguis? Agus am mò a chumhachd a th' aig ùghdaras duine thairis oirbh na aig ùghdaras De, agus aig geallainean agus bagraidhean duine, na aig geallainean agus bagraidhean an Ti sin is urrainn an t-anam agus an corp a sgrios ann an ifrinn gu siorruidh? O na comharaibh so feudaidh sibh a thuigsinn am bheil sibh ann an staid neo-iompaichte, agus am buin dhuibhse uile thruaighean na staid sin anns an t-saoghal so, agus anns an t-saoghal ri teachd. Ma 'se so bhur staid iarraibh saorsa uaipe gu dùrachdach o 'n Ti d' a n-urrainn ur saoradh, agus iadsan a thearnadh a dh' ionnsuidh na cuid a' s faide a thig gu Dia trid-san.

Agus leigibh leam a chur 'n ur cuimhne gu 'm bheil sibh, eadhon 'n ur staid neo-iompaichte, 'n ur creutairean riasonta, agus air an aobhar sin, gu 'm bheil sibh ris gach meadhon a chleachdadh a chum pilleadh ri Dia. Leughaibh gu dìchiollach na scrioptuire naomha a tha comasach air ur deanamh glic a chum slàinte; agus na leabhraichean is fearr a mhìnicheas an teagasgan, 's a bheir iad a dh'ionnsuidh a chridhe le ùngadh agus le cumhachd. Cleachdaibh ùrnuigh thric agus dhùrachdach ris-san a gheall, agus a 's urrainn, éifeachd a thoirt d' a fhocal féin, agus am focal sin a dheanamh na mheadhon chum 'ur tionndadh d'a ionnsuidh fein, agus 'ur toirt a stigh d'a theaghlach, agus 'ur cuir an seilbh air beannachdan a chloinne. Nam bitheadh sibh a' cleachdadh a cheart riasain agus bhreithneachaidh sin ann an nithibh spioradail a tha sibh a' gnàthachadh ann an cùisibh na beatha so, nach feudamaid sùil a bhi againn gu'm bitheadh sibh glic gu aithghearr a thaobh Dhe, agus gu'm measadh sibh gu ceart, luach na nithe sin a tha diomhain agus a' dol-seachad an coimeas ris na nithibh a tha mòr agus maireannach. Na 'm beachd-smuainicheadh sibh car tiota gach là, a' feòraich dhibh fein, C' àite am bi 'ur còmhnuidh trid siorruidheachd? ciod a ni sibh gu bhi air 'ur tearnadh? c' arson a chruthaicheadh sibh, 's a chaidh saorsa a cheannach dhuibh? ciod e 'ur fior staid agus ghne, agus cia e bunait 'ur dòchais a thaobh Dhe? cha n urrainn domh a smuaineachadh nach bitheadh sibh air 'ur toirt a dh' ionnsuidh na staid sin anns am bheil seann nithe air dol seachad, agus na h-uile nithe air an deanamh nuadh. Na 'm bitheadh sibh ni bu tric a smuaineachadh, gu 'm bheil Dia mu 'n cuairt duibh, gu 'm bheil ùine a' dlù dhol seachad, agus gu'n dean an bàs gu aithghearr 'ur n-athar achadh gu 'r staid shiorruidh, —gu 'm bheil am breitheanas dlùth aig laimh leis am bi 'ur sonas no 'ur dòrainn gun chrioch air a shuidheachadh,—gu 'm bheil peacaidh agaibh ri bhi air am maitheadh, truailleachd r'a ghlanadh air falbh, dleasnasan r'an coimhlionadh, cunnartan r'an seachnadh, cunntas r'a thoirt seachad, agus staid shiorruidh ri còmhnuidh a ghabhail innte;—na 'm bitheadh sibh mar so a' beachd-smuaineachadh air na nithibh so gu tric, gu suidhichte, agus le ùrnuigh, dh' fheudadh dòchas a bhi againn gu 'n gabhadh 'ur riasan féin ris na nithe a bhuineas d' ur sìth shiorruidh, mar uile-chudthromach; agus an déigh dhuibh smuaineachadh air 'ur slighibh, gu 'm pilleadh sibh 'ur cosan ri teisteasaibh Dhe, gu'n deanadh sibh cabhag agus nach bitheadh sibh màirnealach, chum àitheantan a choimhead. Ach tha mi toirt fa 'near,

IV. Ann an toirt géill do 'n àithne 's an stéigh-theagaisg gu'm bheil deuchainnean agus buaireannan anns an rathad. Tha iad so air am filleadh a stigh ann an càinnt ar Slànuighear, Deanaibh spairn gu dol a stigh air a gheata chumhann. Tha stri ri dheanamh.

Tha iadsan a tha 'san staid a th' air a cumail a mach 's a' bhonn-teagaisg air an cuartachadh le buaireannaibh gu dearmad a dheanamh airna meadhonaibh a chum dol a stigh air a gheata chumhann. Is trìc a rinn sibh dearmad air 'ur dleasnais air sgàth subhachais, no gnothaichean saoghalta, no cuideachd ann-diadhaidh. Agus, an uair a bha Spiorad De a' bualadh aig doras 'ur cridheachan, is trìc a dhiult sibh a leigeil a stigh, agus a chuir sibh na aghaidh gus am bitheadh ùine agaibh o dhiomhanasaibh, o chùram, agus o shubhachais na beatha so. Cia mar tha uile uairean an latha, agus na seachduin, agus na bliadhnadh air an toirt a suas le mìltibh? Tha an éiginn cheudna a bh' ann, an dé, an diugh ann mar an ceudna, agus bithidh i ann am màireach; tha 'n aire air a togail, agus an ùine air a caitheadh gun smuain air neimh gus am bi i air a call, no air ìfrinn gus am bi an t-anam innte. Cha 'n ann umpasan amhàin a tha mi a' bruithinn a dh' fhanas air falbh o 'n tigh-aoraidh air an t-sàbaid, mar gu 'm bitheadh tuille 's a chòir a dh' ùine aca feadh a chuid eile do 'n t-seachduin gu smuaineachadh mu 'n anamaibh, agus a chaitheas an latha naomha sin a' sraidimeachd agus ri fearas-chuideachd, no ri gnothaichibh saoghalt, ris gach gniomh a chumas iad o smuaineachadh suidhichte agus cudthromach, agus a lionas a suas uile uairean diomhain agus neo-chinnteach am beatha, ann an dearmad air Dia agus air siorruidheachd. Tha gu leoir ann a thuille air so a chumail na h-inntinn air falbh o Dhia. Agus cha'n'eil a h-aon 'n ar measg nach faod ni éiginn fhaotainn a bheir air falbh ar 'n 'aire o dhiadhachd. Ni mò tha 'n ni so, ge b'e air bith e, neo-chunnartach a chionn gu'm bheil e laghail ann féin, fhad 's a tha e air a chumail ann an co-sheasamh dligheach ri cùisibh a's àirde: feudaidh e bith gur ni e air nach còir dhuinn dearmad a dheanamh, a tha togail suas ar 'n ùine agus ar smuaintean, 's nach 'eil a' fàgail againn ùine no iartas gu smuaineachadh idir air an ni sin a's luachmhoireadh na an saoghal.

Ach os barr, tha iomadh ni eile ann a tha na chulaidh bhuairidh dhuinn gu dearmad a dheanamh air slàinte ar n-anama. Dhiu so tha codal a pheacaidh a tha na luidh gu tròm air gach neach neo-iompaichte, agus ann an oidheirp a Bhuaireadair ar cumail 'n ar suain. Agus Oh! cia tròm a dh' fheumas e bhith air a mhuinntir neo-iompaichte 'n uair a tha a mhuinntir is mò iomagain ga fhaireachdainn cho duilich r'a chrathadh dhinn; 'n uair nach 'eil e air fhuadach air falbh le smuaintibh man chunnart d' am bheil sinn a gnà buailteach, na h-oibre a th' againn ri dheanamh, agus na siorruidheachd a tha dlùth dhuinn. Cia trom a dh'fheumas e a bhith, 'n uair, le anmaibh ri bhi air an iompachadh, agus maitheanas fhaotainn ann, firinnean ri bhi air am foghlum, neamh ri bhi air a seilbheacha, agus peanas an dara bàis ri bhi air a sheachnadh, agus gidheadh faodaidh muinntir a bhi ag èisdeachd ris na chaidh a labhairt agus ris na ghabhas labhairt a tha nan trom-shuain, agus nach dùisg mo ghuth-sa a choidhch!

Agus mo thruaighe! tha iomadh beachd mearachdach agus marbhatach aig nàmhaid ar n-anama chum an t-suain so a dheanamh na's truime. Feudaidh e bhith gu'm bheil sibh fein am beachd, nach'eil an t-atharachadh cridhe, staid, agus gne, a tha air fhilleadh a stigh ann an athghinmhinn idir feumail: no nach eil 'ur nadur co truaillidh 'sa tha air a chumail a mach; agus nach'eil feum agaibh air cumhachd os-aird a chum athnuadhachadh agus a naomhachadh; a dheanamh a rìs sgiamhach leis an iomhaigh a chaille gu tur: no, feudaidh e bith, gu'm bheil sibh a' smuaineachadh nach 'eil naomhachd co feumail 's is àill le cuid sibh a chreidsinn, agus nach dean an Ti a tha uile-thròcaireach peanas air aon da chreatairean air son laigse agus neo-iomlaineachd an nàduir: no, ged' tha 'ur neo-iomlaineachd mòr, nach eil sibh co olc agus co gràineil 's gu'm bheil sibh buailteach do pheanas; agus gu'n d'rinn bàs Chriosd réite air son nan uile: no, feudaidh e bhith gu'm bheil a chuid a 's fearr a' tuiteam anns na peacannaibh anns am bheil sibhse ciontach, 's nach 'eil iad air an aobhar sin 'nan comharan cinnteach air staid neo-iompaichte. Tha iad so, agus iomadh mearachd eil a' meudachadh suain agus fein-mhealladh a pheacaich, agus ga dheanamh neo-chomassach dha dol a stigh air a gheata chumhann eadhon an uair a bheir e oidheirp. Tha buaireadh eiginn a fhuair caidreabh, no uabhar agus fein-fhoghainteachd anns a chridhe, no mearachd eiginn anns an tuigse, a tha deanamh uile bhagraidhean lagha Dhe, agus gach foillseachadh uime fein, agus mu'n t-siorruidheachd a tha e ag aiteachadh, neo-eifeachdach gu a dhùsgadh o bhas spioradail, agus gu a bhrosnachadh gu shlainte iarraidh.